

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

24 martie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:
Președinte – Timofti Vladimir,
Judecători – Toma Nadejda, Boico Victor,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Țurcan Vitalie în numele inculpatului Cobzac Tudor, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 iulie 2020 și a sentinței Judecătoriei Strășeni (sediul central) din 02 martie 2020, în cauza penală în privința lui

Cobzac Tudor XXXXX, născut la
XXXXX, originar și domiciliat în sat.
XXXXX.

Termenul de examinare:

prima instanță: 12.12.2019 – 02.03.2020

instanța de apel: 27.03.2020 – 07.07.2020

instanța de recurs: 17.09.2020 – 24.03.2021

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Strășeni (sediul central) din 02 martie 2020, *cauza fiind examinată pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală, în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală*, Cobzac Tudor a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal la 1 (unu) an închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

A fost dispusă încasarea din contul lui Cobzac Tudor în beneficiul statului suma de 320 (trei sute douăzeci) lei, cu titlu de cheltuieli judiciare.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că **Cobzac Tudor**, urmărind scopul aplicării violenței fizice față de concubina sa, Gavriliță Cristina, care potrivit art. 133¹ lit. a) Cod penal, este membru de familie, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestora, acționând cu intenție directă îndreptată la atingerea scopului său, la 16.08.2019 aproximativ ora 23:00, aflându-se la domiciliul său, situat în mun. Strășeni, satul Codreanca, în urma unui conflict, i-a aplicat ultimei mai multe lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului, timp de aproximativ o oră. Ulterior, continuându-și acțiunile sale criminale, forțat a scos-o din casă pe Gavriliță Cristina, și anume împingând-o, trăgând-o, târâind-o pe jos spre ieșirea din sat spre direcția unui câmp, unde în

continuare a lovit-o cu mâinile și picioarele peste diferite părți ale corpului timp de aproximativ două ore. Conform raportului de constatare nr. 201931P118 din 20.08.2019 la cet. Gavriliță Cristina s-a depistat hemoragie pe ambii globi oculari, echimoze pe față, membre, omoplați - s-au format sub acțiunea traumatică a unui corp contondent, posibil în timpul și circumstanțele indicate, ce au dus la dereglarea sănătății până la 21 zile și se califică ca vătămări corporale ușoare.

Acțiunile lui Cobzac Tudor au fost încadrate în baza art. 201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal, *violența în familie, adică acțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin maltratare, alte acțiuni violente soldate cu vătămare ușoară a integrității corporale sau a sănătății.*

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către avocații Zagaiciuc Victor, Țurcan Vitalie în numele inculpatului Cobzac Tudor, prin care au solicitat admiterea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului prevăzut pentru prima instanță, prin care să fie stabilită inculpatului o pedeapsă cu aplicarea art. 90 Cod penal sau cu muncă neremunerată în folosul comunității.

3.1. În susținerea apelului, avocatul Zagaiciuc Victor în numele inculpatului, a menționat că la stabilirea pedepsei, prima instanță nu a ținut cont de recunoașterea vinovăției și căinței sincere, or, în cadrul urmăririi penale și a cercetării judecătorești, inculpatul a menționat că a făcut concluzii referitor la evitarea admiterii ulterioare a încălcărilor legii, și anume, a înaintat cerere privind examinarea cauzei prin prisma prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, fapt care demonstrează că acesta a pășit pe calea corectării și reeducării; a contribuit activ la descoperirea infracțiunii; a dat declarații în cadrul cercetării judecătorești referitor la faptele comise, contribuind la stabilirea tuturor circumstanțelor comiterii acestei infracțiuni și a adevărului pe cauza penală dată; personalitatea infractorului, aceasta se caracterizează pozitiv din materialele cauzei penale, nu se află la evidența medicului psihiatru sau narcolog, are la întreținere 5 copii minori, fiind unicul întreținător al familiei.

Privitor la personalitatea inculpatului, apărătorul a indicat că, din materialele cauzei penale rezultă că inculpatul merită încrederea instanței în vederea aplicării unei pedepse neprivative de libertate, cu anularea pedepsei închisorii, care i-a fost stabilită de către instanța de fond.

3.1. În susținerea apelului, avocatul Țurcan Vitalie în numele inculpatului, a menționat că la stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului, prima instanță nu a ținut cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia, greșit ajungând la concluzia că corectarea inculpatului nu este posibilă fără izolare de societate, cu stabilirea unei pedepse prin prisma art. 90 Cod penal sau aplicarea pedepsei alternative cu muncă neremunerată în folosul

comunității.

Concomitent a indicat că norma penală încrimată inculpatului nu este una drastică, iar legislatorul a stabilit și posibilitatea de aplicare a sancțiunii penale cu muncă neremunerată în folosul comunității, însă prima instanță nu a motivat din ce cauză a dispus executarea a celei mai aspre categorie de pedeapsă și de ce nu este posibil de aplicat pedeapsa alternativă cu muncă neremunerată sau cu suspendarea executării pedepsei potrivit art. 90 Cod penal.

Sustine că din materialele cauzei, se vede de jure și de facto, luând în calcul personalitatea infractorului (lipsa antecedentelor penale conform art.111 Cod penal), comportamentul acestuia în viața socială, înainte și după săvârșirea infracțiunii (recunoașterea vinei, lipsa pretențiilor de la partea vătămată, solicitarea procedurii simplificate, 6 copii minori la întreținere, motivul comiterii infracțiunii), că săvârșirea faptei de către inculpatul Cobzac Tudor se datorează unui concurs accidental de împrejurări, care a fost provocat de comportamentul victimei, iar pentru corectarea inculpatului, nu este necesară executarea efectivă a pedepsei cu închisoare. Menționează că în partea introductivă a sentinței greșit este indicat că anterior inculpatul a fost condamnat la închisoare pe un termen de 8 luni pentru comiterea unei infracțiuni similare.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 iulie 2020 au fost respinse, ca nefondate, apelurile declarate, cu menținerea sentinței, fără modificări.

4.1. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a reținut că prima instanță a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, dând faptei săvârșite încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat. Cercetarea judecătorească s-a efectuat în procedură simplificată în baza probelor administrate în faza de urmărire penală. Împrejurările săvârșirii infracțiunii au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la prezenta cauza penală și care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Subsidiar, instanța de apel a menționat că inculpatul și-a recunoscut vina în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal, fapt confirmat inclusiv prin următoarea sistemă de probe analizate și apreciate de instanța de fond și verificate de instanța de apel, cum ar fi: conținutul declarațiilor părții vătămate Gavriliță Cristina; declarațiile martorului Popovici Lilia; conținutul raportului de expertiză judiciară nr. 201931D082, din 07.09.2019.

Cu privire la individualizarea pedepsei inculpatului instanța de apel a conchis că prima instanță, la stabilirea categoriei pedepsei, în conformitate cu prevederile art. 7, 61, 75, 79 Cod penal, corect i-a aplicat pedeapsa sub formă de închisoare, care este una echitabilă și proporțională infracțiunii comise,

ținând cont de gradul de pericol al infracțiunii săvârșite, care se califică ca fiind gravă, săvârșită cu intenție directă, de circumstanțele cauzei, personalitatea inculpatului, astfel considerând că pentru asigurarea realizării scopului pedepsei penale de restabilire a echității sociale și de prevenire de săvârșire de noi infracțiuni de către inculpat este necesară stabilirea anume a pedepsei închisorii.

Totodată instanța de apel a considerat că, stabilirea unei pedepse cu aplicarea art. 90 Cod penal în contextul celor sus-expuse, este una neîntemeiată și ar fi considerată prea blândă, nefiind proporțională faptei comise, urmând a se ține cont și de faptul că inculpatul a fost anterior condamnat și nu a pășit pe calea corijării.

5. Nefiind de acord cu soluțiile instanțelor de fond, avocatul Țurcan Vitalie în numele inculpatului Cobzac Tudor a declarat recurs ordinar prin care a solicitat casarea acestora, rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei hotărâri prin care inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă alternativă închisorii, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu suspendare condiționată a executării pedepsei, potrivit art. 90 Cod penal.

Invocând critici similare celor expuse în cererea sa de apel, apărarea, întru susținerea recursului ordinar a indicat că:

- practica judiciară, inclusiv și internațională precizează că anularea unei măsuri alternative privațiunii de libertate aplicate anterior, nu trebuie să atragă obligatoriu stabilirea unei pedepse privative de libertate;

- instanța de apel, menținând pedeapsa stabilită de prima instanță, nu a ținut cont de faptul că în familia inculpatului s-a născut al șaselea copil, or inculpatul depune toată diligența și efortul pentru reeducarea, menținerea unui climat normal în interiorul familiei și contribuie nemijlocit la educația copiilor;

- în cadrul ședinței de judecată în instanța de apel, de către apărare s-au prezentat probele, înscrisurile, extrasul din Spitalul Raional Strășeni, unde se vede clar că, Cobzac Tudor a stat o perioadă îndelungată nemijlocit în staționar, internat împreună cu copii săi minori, pe perioada când acestea se tratau de pneumonie, din motiv că în acea perioadă Gavriliță Cristina a avut grave probleme de sănătate (complicații după naștere), fiind spitalizată în altă instituție spitalicească;

- nemijlocit partea vătămată Gavriliță Cristina, în cadrul ședinței de judecată în instanța de apel a avut tentativa și-a exprimat poziția clară, că Cobzac Tudor la moment are un comportament normal, are grija de copii și îi este de mare ajutor la creșterea, întreținerea și educarea copiilor. A declarat că lipsa acestuia, în cazul ispășirii pedepsei cu închisoarea, îi va afecta grav condițiile și posibilitatea de a se întreține, afecțiune care se va manifesta direct și asupra copiilor minori, însă în cadrul judecării cauzei, instanța de apel nu i-a permis anexarea acestor declarații scrise;

- motivarea adusă de către instanțele de judecată în favoarea aplicării pedepsei reale și anume, că inculpatul Cobzac Tudor anterior a comis infracțiunii și că nu s-a corectat, o consideră neîntemeiată în coraport cu

prevederile legislației internaționale, mai mult, inculpatul nu are antecedente penale, iar pentru ce a comis, inclusiv când era minor, și-a ispășit pedeapsa și nu poate suporta consecințe duble pentru fapta comisă anterior;

- la stabilirea pedepsei cu închisoare, instanțele de judecată inferioare au ignorat prevederile art. 75 alin. (2) Cod penal;

- inculpatul Cobzac Tudor a comis infracțiunea în concurs de împrejurări grele pentru el, lăsându-se pradă și fiind cuprins de gelozie și de atitudinea concubinei față de copii minori pe care i-a lăsat fără supravegherea ei până la orele 23.00. Evident, ulterior inculpatul și-a dat seama că a greșit total, de aceea a recunoscut vina și a solicitat examinarea cauzei în procedura simplificată, și-a cerut iertarea de la concubină, și-a schimbat radical comportamentul.

6. Referință asupra recursului declarat, a fost depusă de către procurorul în secția reprezentarea învinuirii în Curtea Supremă de Justiție, Crijanovschi Sergiu, prin care a pledat pentru dispunerea inadmisibilității recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

În conformitate art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Potrivit practicii judiciare constante erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Reieșind din conținutul cererii de recurs, Colegiul penal atestă, că apărătorul critică decizia instanței de apel din punctul de vedere al prezenței temeiului de casare prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, care stabilește, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile, când *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*.

În esență, Colegiul penal atestă că recurentul își focusează argumentele recursului pe critici în privința modalității individualizării pedepsei penale de către prima instanță și menținută de către instanța de apel, considerând că

soluția adoptată de acestea este greșită și ilegală, deoarece în opinia sa, o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității sau cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, ar restabili echitatea socială și ar avea un impact pozitiv asupra corectării și reeducării inculpatului Cobzac Tudor.

Analizând decizia instanței de apel prin prisma erorii de drept invocate în recurs, Colegiul penal atestă că eroarea de drept invocată nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul, că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile apărătorilor, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată cu privire la stabilirea pedepsei închisorii în privința inculpatului Cobzac Tudor, hotărârea emisă cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția, motivare pe care instanța de recurs ordinar o însușește integral reieșind din temeinicia acesteia, acțiune ce este conformă practicii CtEDO, expuse inclusiv în pct. 37 a hotărârii Albert c. România din 16.02.2010.

În acest context, Colegiul penal menționează, că potrivit art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele atenuante și agravante, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, Colegiul penal reține, că persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Totodată, instanța de recurs reamintește, că categoriile pedepselor aplicate persoanelor fizice sunt expuse în Codul penal într-o anumită consecutivitate: de la cea mai blândă - amendă, până la cea mai aspră - detențiune pe viață.

În conformitate cu criteriile generale de individualizare a pedepsei, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative, prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Cu referire la circumstanțele speței, Colegiul penal reține că examinarea cauzei penale în privința inculpatului Cobzac Tudor, a avut loc conform procedurii prevăzute de art. 364¹ Cod de procedură penală, inculpatul până la începerea cercetării judecătorești, prin cerere scrisă, și-a recunoscut vinovăția integral și a solicitat examinarea cauzei în procedura simplificată (f.d. 70).

Recunoscându-l vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal, prima instanță i-a stabilit inculpatului Cobzac Tudor pedeapsa sub formă de închisoare, pe un termen de 1 (unu) an, cu executare în

penitenciar de tip semiînchis, soluție menținută de către instanța de apel.

Potrivit principiului individualizării pedepsei penale (art. 7 Cod penal) în coroborare cu criteriile generale de individualizare a pedepsei inserate la art. 75 alin. (1) Cod penal, instanța de judecată aplică pedeapsă luând în considerare caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, motivul și scopul celor comise, persoana celui vinovat, caracterul și mărimea daunei prejudiciabile, circumstanțele ce atenuează sau agravează răspunderea, ținându-se cont de influența pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal, în baza căruia a fost condamnat inculpatul.

Doar instanța de judecată este în măsură să înfăptuiască acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a săvârșit o infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Având în vedere criteriile definite mai sus, Colegiul penal este de opinie că atât prima instanță, cât și instanța de apel, corect au reținut că inculpatul a recunoscut vinovăția, solicitând examinarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărirea penală, conform procedurii simplificate, precum și de personalitatea inculpatului Cobzac Tudor, care anterior a fost supus răspunderii și pedepsei penale, pentru infracțiuni inclusiv similare, prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b), e), art. 208 alin. (1), art. 287 alin. (1), art. 201¹ alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa prin închisoare și prin amendă, precum și cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal și cu muncă neremunerată în folosul comunității, însă sancțiunile respective nu au dus la atingerea scopului pedepsei penale, deoarece inculpatul din nou a săvârșit o infracțiune legată de aplicarea violenței.

Cu referire la argumentele recursului prin care se invocă că instanța de apel greșit a reținut faptul că inculpatul a fost anterior condamnat, cu toate că antecedentele penale în privința acestuia sunt stinse, instanța de recurs ordinar remarcă că instanța de apel nu a admis nici o eroare de drept la acest capitol, or, circumstanța dată a fost reținută sub aspectul aprecierii personalității inculpatului Cobzac Tudor, care nu a tras concluziile respective, nu s-a corectat și reeducat, și din nou a săvârșit fapte prevăzute de legea penală.

Totodată, la stabilirea pedepsei cu închisoare, instanțele de judecată inferioare au ținut cont și de circumstanțele invocate de recurent cu referire la faptul că din momentul începerii urmării penale dânsul a colaborat activ cu organul de urmărire penală, că are la întreținere 6 copii minori, a participat la educarea acestora, a conștientizat gravitatea faptelor săvârșite, și-a cerut iertare de la concubină, și-a schimbat radical comportamentul.

Astfel, nu poate fi reținut argumentul inculpatului, precum că instanța de apel nu a verificat oportunitatea aplicării în privința acestuia a unei pedepse de

altă categorie, ca de exemplu munca neremunerată în folosul comunității sau închisoare cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, din motiv că anterior inculpatul Cobzac Tudor, pentru infracțiunile comise i s-a aplicat, printre altele, atât pedeapsa cu munca neremunerată în folosul comunității, cât și a fost dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii, în temeiul art. 90 Cod penal, însă sancțiunile respective nu au dus la atingerea scopului pedepsei penale. Prin urmare, instanța de recurs constată că instanța de apel corect a ajuns la concluzia că corectarea inculpatului Cobzac Tudor va fi asigurată doar prin executarea reală a pedepsei închisorii, stabilită în concordanță cu rigorile impuse de art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

Față de cele ce preced, instanța de recurs ordinar constată, că pedeapsa individualizată de instanța de apel, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut în art. 61 alin. (2) Cod penal, restabilirii echității sociale, corectării inculpatului, precum și prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni din partea acestuia.

Având în vedere cele relatate, Colegiul penal atestă că instanța de apel la judecarea cauzei nu a comis erori de drept, care ar genera casarea deciziei adoptate, fapt ce impune inadmisibilitatea recursului ordinar declarat în speță, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Țurcan Vitalie în numele inculpatului Cobzac Tudor, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 iulie 2020, în cauza penală în privința lui **Cobzac Tudor** XXXXX, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **23 aprilie 2021.**

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Toma Nadejda

Boico Victor